

למישרד-הפנים כדי לברר מדוע אין לו זכות בחירה. לתדהמתו קיבל מכתב המודיע לו כי אין לו כלל אזרחות ישראלית. ברר זילי, שנולד בארץ, שירת בי צה"ל, נסע פעמיים לחו"ל עם דרכון ישראלי, משמש עתה ככתב הצבאי של הארץ במקומו של זאב שיף שיצא לחופשה. לאחר התדהמה הוא החליט לפנות למישרד-הפנים ולבקש שיודיעו לו איזה אזרחות הם מוכנים לתת לו.

דובר המערך יורם פרי
כמעט ואיבד את מקום עבודתו. היה זה כאשר ראשה-הממשלה גולדה מאיר גילתה כי אר-הדי לובה אליאב מתכנסים במועדון יחיד. חקירה נמרצת העלתה כי המועדון השייך ל-מיפלטת העבודה, ניתן להם עלידי דובר המערך. גולדה הזועמת תבעה ממזכ"ל המיפי לגה אהרון ירדלין להדיח את הדובר.

השחקן חיים טופול
גוייס במילחמה כקצין-קישור מטעם דובר צה"ל לעתונאים זרים בגדה המערבית של תע-לת-סואץ. את בסיסו קבע טופול בשדה-התעופה פאיד, של-חוף האגם המר. יום אחד ראו את טופול יוצא מחדרו כש-מגבת בידו. "לאן אתה הולך?" נשאל טופול. "להיתקלח" הי-תה התשובה. אחר-כך נכנס טופול למסוק, שהטיס אותו צפוי-נה לרפידיים, לשם יצא כדי להיתקלח.

רופא השיניים התל-אביי
בי ד"ר עורך עמודי, שירת במלחמה בפאיד ביחידת סינוי פצועים. כאשר מסרו לו כי חיילים מצאו באזור מרפאת שיניים שהשאירו אחריהם ת-מצרים במנוסתם, יצא עמודי לאתרה. תוך חיפוש אחר המר-פאה הבחין בכתם ירוק בלב המדבר. התקרב למקום וראה כי זו אינה אלא רשת הסוואה. במקום מרפאת שיניים הוא מצא שם בסיס טילים מוסווה שטרם היתגלה עד אז.

ביום שלישי לפני שבו
עיים ביקר האלוף אריק שרון בת"א והסב עם ידידים לארוחת צהרים במינולת ג'ק. בשולחן סמוך לו ישב אותה שעה חי-משורר חיים חפר, שהיה מי-ראשי מותחי הביקורת על אריק, עוד בתקופת המלחמה. השניים לא החליפו דברים בי-ניהם. ליד חפר, ישב אותה שעה האמרגן מרקי תורג'מן, שנפטר כעבור יומיים. כאשר קם מרקי ממקומו והתקרב ל-שולחנו של האלוף, הכין לו הצייר משה ינוקא מתיחה, הציג אותו בפני האלוף שרון במילים: "הנה, וזה האמרגן של חיים חפר". כל הנוכחים פרצו בצחוק. רק אז הוצג מרקי בפני האלוף כמי שהיה הרס"ר הראשון של גייסות השיירוני. אמר אריק: "או, כליכך הרבה פעמים הציגו אותנו האחד בפני השני וסוף-סוף מגלים לי מי אתה".

ביאנקה ג'אגו
אשתו של זמר הפופ מיק ג'אגו שייסד את להקת האבנים המתגלגלות, אינה הולכת לפי חוקי האופנה. כאשר כל העולם הלך במקסי, היא הלכה במיני; כשכולן לבשו מיני, היא מכנסיים. המל-תחה שלה משגעת את כל לונדון והיא התחילה את החורף כאשר הופיעה לבושה בחולצת שיפון שקופה וחצאית מידי.

גרמו הטכנאים, שהשתתפו רק אחרי האיום המפורש.

האיש הגדהם ביותר בי
ארץ היה השבוע העיתונאי אמנון ברזילי, שגילה כי שמו אינו מופיע בפינקס הבר-חיים לכנסת, למרות שהצביע בבחירות להסתדרות. הוא פנה

אלימלך רימלט: "זה קרה גם לרוטשילד. כאשר אמרו לו שלא חתם על צ'ק, אמר, מה יש? בלי חתימה שלי אתם לא סומכים על צ'ק מרוטשילד?"

מילחמת יום-הכיפורים
הרסה לא רק את תדמיתו של שר-הביטחון משה דיין. היא הרסה לו גם עסק טוב. ערב המלחמה ניהל משה דיין משא-ומתן עם חברת טלוויזיה וזה בדבר הענקת ראיון מצולם בי-יתו שבצהלה. כידוע, דורש דיין תמורת הזכות לצלם ול-ראיין אותו תשלום במזומן ו-במטבע-חוף. גם הפעם עמד דיין על הלה את המחיר. אם קודם לכן הסתפק בתשלום צנועים יותר, הרי עתה העלה את המ-חיר עד ל-50 אלף לירות. באה המלחמה ושרה את כל העסק, ודיין יצא קרח מכאן ומכאן.

הירידה בפופולריות של
משה דיין באה לידי ביטוי גם אצל חיילי צה"ל. בשבוע שי-עבר למשל ירד השר יחד עם צלמי הטלוויזיה הישראלית ל-גירת איסמעיליה. לפני שה-צלמים החלו לצלם, ניגשו מל-ווי של שר-הביטחון לחיילים שהיו באזור, ביקשו מהם ל-התסרב לדיין כדי שהוא יראה בצילום מוקף בחיילים. לתדה-מת המלווים, השיבו החיילים כי אם יותר להם לזוז מהמקום, הם יתרחקו מהשר ולא יתקרבו אליו.

למרות שגוייס לצה"ל בי
תחילת המלחמה, מצא מועמד גח"ל לראשות עיריית תל-אביב אלוף (מיל.) שלמה ("ציפי") לחץ זמן להסתובב ברחובות תל-אביב בזמן האפלה. ציפי התרגו על אותם אזרחים שהש-אירו את האורות דלוקים למ-רות תסנות האפלה, טילפן ל-אחראים על הנושא במישרד הביטחון, מסר להם כי הוא רואה אורות בתל-אביב וביקש מהם לדאוג שיכבו אותם.

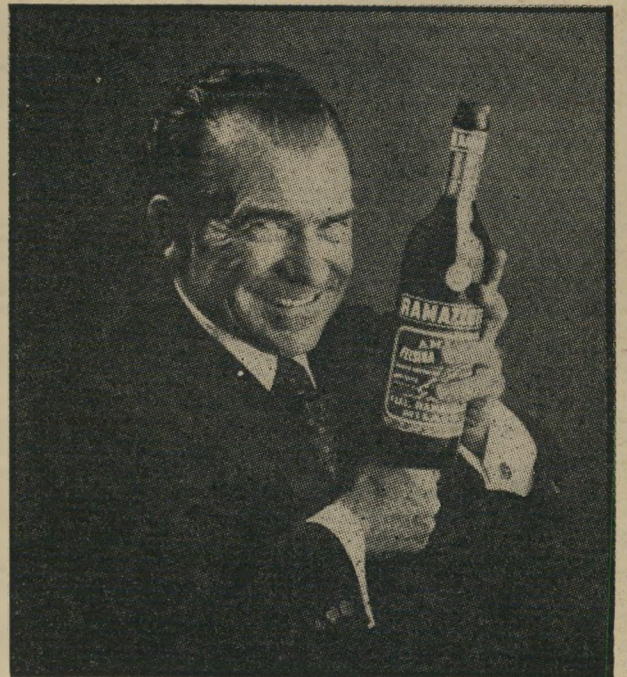
על פגישתו המרגשת האחרונה עם דויד בן-גוריון יין סיפר סגן ראש-הממשלה יגאל אלון בדרך ללווייה. בן-גוריון כבר שכב בבית-החולים, ולא יכול לדבר. מכיוון ששטף-דם במוחו שיתק את התאים השולטים על הדיבור, כל החצי הימני של גופו היה משותק. יגאל לחץ את ידו השמאלית, ובן-גוריון החזיר לו לחיצה חזקה. "כמו של כחור בן 18". יגאל שם את ידו השנייה על ידו של בן-גוריון, וכך נשארו השניים עשר דקות. בלי אומר ודברים.

כמה זמן לפני כן, כי
ששכב יגאל אלון בבית-החור-לים, ביקר אותו בן-גוריון. יג-אל ניצל את ההזדמנות כדי לנ-סות לשכנעו להסכים שייקראו את מידרשת-הנגב על שמו, אך בן-גוריון השיב בתוקף רב: "רק אחרי שאמות ו" יגאל הביע את התיקוה שעד אז יע-בור עוד הרבה זמן, אך בן-גוריון אמר, בלי היסוס: "לא תצטרכו לחכות הרבה. אני כבר זקן".

במסוק, בדרך להלווייה,
התקצבו יחד משה דיין ו-ג-אל אלון, חיים בר-לב, כמה שרים אחרים וראשי סי-ענת הכנסת. התלוצץ ח"כ גד-עון האוזנר: "אם המסוק הזה יפול, תהיה שימחה כללית בשורה השנייה של כל המיפ-לגות".

באותה טיסה חג המסוק
זמן רב מעל לשדה-בוקר, כדי לנחות בדיוק בשעה היעודה. שלישי של משה דיין ניגש אל הצוות, ושאל מדוע אין נוחתים. השיב לו אחד: "תגיד לבוס שלך שאין לו מה לדאוג. לא נישאר באוויר".

לפני ההלווייה סיפר
מאיר וייסגל שד"ר נחום גורדמן שלח צ'ק גדול למידי-רשת שדה-בוקר, אך שכח לח-תום עליו. השיב על כך ח"כ

ריצ'ארד מ. דינסון
שמו המיסחרי של גיימס להירווא (46) שי-שימש במשך שנים רבות ככפילו של נשיא ארצות-הברית ריצ'ארד ניכסון, מתלונן על זמנים קשים: "זה נורא! אף אחד כבר לא מעריך את ניכסון ואנשים מתנפלים עלי בדוחב ומטיחים בי כינויי גנאי". כדי להימלט מהצרות, יצא דינסון לאיטליה, שם הוא מופיע כדוגמן פירסומת של חברה לייצור יינות.

יגאל קם צחוק, צחוק, אבל...

- מילחמת שין בשין: שרון בשרינו.
- הלך מאיתנו סבא של יריב, ממשיך יריב של סבתא.
- גונו: ממרחב שלם למרחב של מה.
- הדרך לכנסת עוברת בק"מ ה-101.
- הזעקה באירופה: oil ואבו!